

רב אמי queried of רב הונא

בעא רב הונא מרב אמי –

OVERVIEW

Out גמרא states that רב הונא posed a query to רב אמי, indicating that רב אמי was superior to רב הונא. Our תוספות reconciles this with a seemingly contradictory גמרא.

תוספות anticipates a difficulty:

והא דאמר בפרק הניזקין (גיטין דף נט,ב ושם) גבי רב הונא קרי בכהני¹ –

And that which the גמרא states **in פרק הניזקין** regarding רב הונא that **he read the** כהן portion in the תורה even though he was not a כהן. The גמרא there responded -

שאני רב הונא דאפילו רבי אמי ורבי אסי כהני חשיבי דארעא דישראל מיכף כייפי לרב הונא -
כהנים of רב הונא is different, for even ר' אמי and ר' אסי who were the prominent תוספות. גמרא the citation of the גמרא were **submissive to רב הונא**; this concludes the citation of the גמרא continues with his question -

והכא היכי בעא מיניה² –

So how is it that here he is querying רב אמי (since he was his superior)?!

תוספות answers:

ויש לומר דרבי אמי לחוד ורב אמי לחוד³:

And one can say; that רב אמי is a separate person and רב אמי is another person.

SUMMARY

אמוראים רב אמי and רבי אמי are separate.

THINKING IT OVER

1. Why is it so far-fetched that even though ר' אמי was submissive to רב הונא, nevertheless רב הונא found it necessary to query him regarding an issue of which he was not certain?

2. תוספות elsewhere states that there were two רב הונא⁴. Why did not תוספות answer that here as well?!

¹ The גמרא there discusses the primacy of a כהן that (among other things) he is to receive the first עליה when the תורה is read publicly (on שבת ויר"ט). The גמרא there asks but רב הונא (who was a ישראל) he read the עליה which should belong to the כהן; how was that permitted?!

² See 'Thinking it over' # 1.

³ רב (מוסמך and was not בבל) רב אמי was from א"י (where they were מוסמכים and called רבי), while רב אמי was from רב הונא was superior to רב אמי; however רב אמי may have been superior to רב הונא.

⁴ פורת יוסף. רב הולין יג,א ד"ה בעא and גיטין יא, ד"ה יתיב.